

Nr 73.

Av herr **Holmström**, om höjning av tullsatserna för lingarn.

Av de utredningar rörande tullskyddets storlek för olika industrier, som handhafs av 1928 års tullkommitté, och som numera synas hava slutförts, torde med all sannolikhet hava framgått, att det nuvarande effektiva tullskyddet för skogarn av lin ligger långt under tullskyddet för andra motsvarande textilprodukter. Erfarenheten har även visat, att det utmätta tullskyddet är alldeles otillräckligt för att den svenska linindustrien skulle effektivt kunna möta konkurrensen från utlandet.

Beträffande nämnda tullskydds förhållande till varuvärdet, manufakturingskostnaden och arbetskostnaden hänvisas till efterföljande uppställning:

Skogarn hänförligt till:	Tullskyddet utgör i procent av försäljningspriset	Tullskyddet utgör i procent av manufakturingskostnaden	Tullskyddet utgör i procent av arbetskostnaden
<i>Tulltaxe-nr 437:</i> Enkelt, oblekt och ofärgat	2,5	5,0	12,5
<i>Tulltaxe-nr 443:</i> Två- eller flertrådigt, oblekt och ofärgat	4,0	5,2	18,3
<i>Tulltaxe-nr 444:</i> Två- eller flertrådigt, blekt färgat eller tryckt	4,7	6,4	19,9

Ovanstående siffror visa otvetydigt i huru ringa grad skogarn av lin kommit i åtnjutande av tullskydd. För att den unga svenska industrien på detta område skall kunna bestå, synes det också nödvändigt, att höjda tullsatser införas för ifrågavarande artiklar, vilka tullsatser då böra sättas i en riktigare relation till arbetskostnaden och försäljningspriset än hittills.

För något år sedan gjordes en undersökning om, huru timförtjänsterna inom den svenska linneindustrien (som även omfattar tillverkning av skogarn av lin) förhålla sig till timförtjänsterna inom de konkurrerande utländska linneindustrierna. Resultatet blev, då medeltimförtjänsten i Sverige sattes lika med 100, följande:

Sverige	100
Tyskland	74
Irland	73
Tjeckoslovakien	44
Belgien	63

För Sveriges vidkommande äro de irländska siffrorna av det största in-tresset, då Irland är den mest kända konkurrenten i skogarn. Då man betänker, att råmaterialet måste betalas lika av samtliga konkurrenter, så framgår av de ovan angivna relationstalen, att utgångsläget för de svenska tillverkarna är betydligt sämre än för de utländska konkurrenterna.

Följden har blivit, att från länder med avsevärt lägre manufakturingskostnader alltjämt importeras betydande mängder av dessa varor. Detta beror delvis på det oegentliga förhållandet att dessa svårtillverkade och kvalitativt högtstående artiklar enligt nu gällande tulltaxa falla inom samma grupper, som avse långt billigare och för enklare ändamål avsedda varuslag. Det må nämnas, att de flesta konkurrerande länders fabrikanter åtnjuta ett betydligt kraftigare tullskydd än den svenska industrien, och oftast ligger saken så till, att enkelt samt två- och flertrådigt garn, som säljes i förpackningar för detaljhandeln, åsättes en väsentligt högre tull än varor, upplagda för engroshandeln och fabrikationen. Enkelt skogarn säljes till allra största delen i detaljförpackningar. Så till exempel uppgår tullen i Tyskland för enkelt skogarn i detaljförpackning till 65 Pf. per kg (Sverige 20 öre) och för tvinnat skogarn till Rmk. 1:20 per kg (Sverige 40 öre respektive 60 öre för ofärgat och färgat).

Den frågan uppställer sig då, huru en ändring av tullen för skogarn av lin låter sig genomföra. Vad först beträffar tvinnat skogarn synes ändringen enklast kunna ske genom en höjning av tullsatserna vid tulltaxenummer 443 och 444, vilka tullsatser lämpligen synas böra sättas till respektive 85 öre och 1: — krona pr kg. Tullsatserna ifråga skulle i så fall komma att motsvara endast 8,5 % respektive 7,8 % av försäljningspriset och 38,9 % respektive 33,2 % av arbetskostnaden.

Vad åter angår det enkla skogarnet torde ändringen lättast kunna genomföras på så sätt, att i tulltaxan införas en särskild rubrik för enkelt garn i smärre, för detaljhandeln lämpade förpackningar. Någon särskild rubrik för skogarn, två- eller flertrådigt, i detaljhandelsförpackning behöver icke införas, emedan sådana garner praktiskt taget icke förekomma i handeln i denna förpackning. Dylika särskilda rubriker för detaljhandelsgarner återfinnas icke endast i flera utländska tulltariffer, utan även vad beträffar ull- och bomullsgarner i den svenska tulltaxan, som för sådana garner i detaljhandelsförpackning upptager särskilda tulltaxerubriker med högre tullsatser än för större uppläggningar. Tullsatsen vid denna nya rubrik för detaljhandelsgarnet torde, liksom fallet är beträffande ull- och bomullsgarner, sättas lika med för gruppen gällande högsta tullsats. Denna utgör för enkelt lingarn 45 öre per kg. Den sålunda föreslagna nya tullsatsen för enkelt skogarn i detaljhandelsförpackning skulle icke uppgå till mera än 5,6 % av försäljningspriset och 28,1 % av arbetskostnaden.

Mot de sålunda ifrågasatta tullförhöjningarna skulle kunna göras den anmärkningen, att desamma även komme att drabba andra slag av lingarner

än skogarnerna. Emellertid må framhållas, att dessa senare slag av lingarner äro de ojämförligt mest betydande bland de artiklar, som falla under tulltaxerubriken ifråga.

Den förenämnda unga industrien har skapats under skydd av landets linneindustri och bedrivs vid dess fabrik i Norrland som är den enda, vilken tillverkar ifrågavarande artiklar. Med denna tillverkning sysselsättes för närvarande ett 70-tal personer, vilket antal givetvis kan öka i proportion till tillverkningen. Kvantiteterna av tillverkning och försäljning inom landet framgå av nedanstående uppställning:

	1930 kg	1931 kg	1932 kg
<i>Tulltaxe-nr 437</i> : Enkelt, oblekt & ofärgat	21 260	20 330	18 782
<i>Tulltaxe-nr 443 & 444</i> : Två eller flertrådigt oblekt & ofärgat, samt blekt, färgat eller tryckt	23 183	16 347	21 951

Det totala tillverkningsvärdet av förenämnda artiklar har under år 1932 uppgått till cirka 550 000 kronor.

Beträffande importen kan, vad det enkla skogarnet (tulltaxe-nr 437) angår, den årliga importsiffran icke utläsas ur importstatistiken, enär detta varuslag, som förut antytts, faller under en tullrubrik, som även omfattar vanliga lingarner för vävnadsändamål. Importen av garner under tulltaxe-nr 437 har varit som följer:

	1930 kg	1931 kg	1932 kg
	298 260	399 481	423 631

Det är således icke möjligt att exakt uppgiva, hur stor del av förbrukningen inom landet av det enkla skogarnet, som täckes av den inhemska tillverkningen, men denna täckning torde uppgå till minst 60 %.

Importen av två- eller flertrådigt garn (tulltaxe-nr 443 och 444) framgår av nedanstående uppställning:

	1930 kg	1931 kg	1932 kg
	56 377	50 842	39 899

Då dessa sistnämnda rubriker så gott som uteslutande omfatta import av flertrådigt skogarn, så framgår därav, att den inhemska tillverkningen icke täcker mer än cirka 35 till 40 % av den inhemska förbrukningen.

På grund av vad sålunda anförts hemställas,

att riksdagen måtte besluta, att gällande tulltaxa i nedan nämnda delar erhåller följande ändrade lydelse:

Garn:

— — — — —
 helt eller delvis av *lin* — — — silke eller ull:
 enkelt:

- — — — —
 442: 1 i smärre för detaljhandeln lämpade uppläggningar ..
 N 45:— kr. för 100 kg
 två- eller flertrådigt — — — — — N
 härunder inbegripen tråd — — — T
 443 oblekt och ofärgat 85:—kr. för 100 kg
 444 blekt, färgat eller tryckt, ävensom s. k. sniljgarn — —
 100:— kr. för 100 kg.

Stockholm den 19 januari 1933.

Nils Holmström.